

[Formanden]

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Bologivalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 28/10 87).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lone Møller (S):

Socialdemokratiet må med forundring konstatere, at vi nu har fået forelagt et lovforslag, der på afgørende måde er i modstrid med den lovændring, som vi var enige om i maj måned i år. Vi var enige om, at det var afgørende at få sammenhæng i den regionale arbejdsmarkeds- politik. Det foreliggende lovforslag peger i direkte modsat retning, idet det både styrker arbejdsministerens beføjelser og svækker den regionale koordinering af indsatsen for unge og særligt udsatte grupper.

Socialdemokratiets forundring forstærkes af, at arbejdsministeren gentagne gange har erklæret sig enig i, at den regionale arbejdsmar- kedspolitik skal styrkes, og at det i konsekvens heraf er arbejdsmarkedsnævne, der skal til- lægges større kompetence. Det bør naturligvis være nævne, der foretager en eventuel om- fordeling mellem de forskellige foranstaltning- er i løbet af finansåret, og der bør ikke være mulighed for, at arbejdsministeren kan omgøre et arbejdsmarkedsnævns afgørelse. Forslaget er klart et udtryk for centralisme.

Socialdemokratiet er imod, at arbejdsmini- steren skal have mulighed for at gribe ind i nævnens sammensætning og kompetence. Et udbygget samarbejde mellem kommuner og uddannelsesinstitutioner i forhold til nævne må naturligvis aftales med udgangspunkt i de regionale behov og ikke med udgangspunkt i, hvad ministeren må skønne er hensigtsmæssigt.

Lovforslaget bærer i høj grad præg af, at det regionale og lokale niveau pålægges flere og flere opgaver for færre og færre penge. Rege- ringen har i de seneste år med de reducerede bevillinger svigtet både kommunerne og de ar- bejdsløse unge.

Til beskæftigelsesprojekter er bevillingerne reduceret fra 1 mia. kr. i 1983 til 195 mio. kr. i 1988. Parallelt med reduktionerne i de statslige bevillinger har kommuner og amtskommuner i de seneste år været forpligtede til at afsætte samme minimumsbeløb pr. indbygger til be- kæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Social- demokratiet har gentagne gange peget på, at der er behov for en regulering af dette mini- mumsbeløb.

Ud over dette minimumsbeløb har flere am- ter og kommuner afsat ekstrabevillinger, men den tid er forbi. Der er ingen tvivl om, at kom- munernes budgetter er så pressede, at det ikke vil være realistisk at opretholde de ekstra bevil- linger.

Regeringen foreslår nu, at de statslige bevil- linger slås sammen i én ramme. Det mener vi i Socialdemokratiet er fornuftigt, men regerin- gens hensigt er tydeligvis flere besparelser.

Vi kan støtte intentionerne i lovforslaget om at styrke uddannelseselementet i de forskellige arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger, men ikke på den måde, som der er lagt op til i lovfor- slaget.

§ 97 a, som foreslås ophævet, har hele tiden været brugt som et yderst værdifuldt arbejds- markedspolitisk instrument for særligt udsatte grupper, der befinder sig yderst på arbejdsmar- kedet, og derfor skal denne paragraf ikke op- hæves.

Vi mener, at finansieringen af EIFU-kurser skal blive i det regi, som den er i på nuværende tidspunkt.

Sammenfattende opfatter vi lovforslaget som en klar svækkelse af den regionale arbejds- markedspolitiske indsats for unge. Det skal under- streges, at intentionerne med hensyn til at styrke uddannelseselementet virker fornuftige, ligesom der er andre dele af lovforslaget, som det umiddelbart er værd at kigge på. Medmindre der sker væsentlige ændringer i lovforsla- get, kan Socialdemokratiet ikke gå ind for det.

Connie Hedegaard (KF):

Det Konservative Folkeparti har tidligere gi-